PRIVILEGIUL DE A AVEA 25 DE ANI

Pentru că m-am născut într-o zi de august, părinții mi-au spus Augustin. Pentru că am venit pe lume într-o anume zi, 23, cînd poporul nostru, inspirat de fiii săi cei mai devotați și mai vrednici, întorcea arma împotriva nazismului, grăbindu-i sfîrșitul și prevestind domnia păcii, mi s-a mai spus, pe lîngă Augustin și Pax.

M-am născut, așadar, dintr-o simplă coincidență, odată cu o epocă nouă în istoria patriei mele. Anii care au umplut-o și pe care i-am adăugat și eu vîrstei, i-au mai conferit, prin realizări măreți, încă un atribut: fericită. M-am născut odată cu ea, într-o zi fierbinte de sfîrșit de vară, am crescut împreună, ocrotindu-mi și mie copilăria, mi-a sădit și mi-a mingiiat visurile de adolescent, mi-a oferit posibilitatea deplină a realizării ca om și ca cetățean. Eu nu am termene de comparație concrete, trăite. Despre împilări și contraste sociale am deslușit doar în cuvintele celor cu timpla căruntă; eu am privilegiul de a fi trăit într-o societate în care dreptatea, demnitatea, efortul de autodepășire, grija pentru îmbunătățirea continuă a vieții oamenilor, au devenit comandamente reale sub conducerea responsabilă a partidului comuniștilor. Ins al generației mele, eu însumi m-am bucurat de dreptul și sprijinul de a-mi dezvolta personalitatea și de a-mi realiza țelurile.

Mi-am împlinit viața, bucurîndu-mă de posibilitatea de a absolvi cursurile unui institut de învățămînt superior și de a practica în condiții optime sportul pe care-l iubesc. In calitate de sportiv am avut posibilitatea să străbat țara, să-i admir valorile materiale înfăptuite de o politică înțeleaptă și fermă, să intuiesc pulsul nobil al oamenilor ei, să descopăr clocotul viu, entuziast al constructorilor societății noastre. M-a copleșit imaginea șantierelor, a fabricilor, a ogoarelor mănoase, m-a emoționat avîntul general, conștiința tuturor oamenilor că sînt stăpînii rodului muncii lor. Am mai avut și mîndria să întîlnesc pe meleaguri străine, apreciere și respect pentru faptele României.

Beneficiar, ca și atîția alți tineri de vîrsta mea, al realizărilor obținute în acești ultimi 25 de ani, sînt în egală măsură conștient nu numai de drepturile dar și de îndatoririle noastre. Activitatea sportivă de performanță sub culorile patriei, reprezintă desigur un tărîm de afirmare a calităților poporului român, de ridicare a prestigiului consolidat deja în viața internațională, al patriei noastre. Sub ecoul și imboldul recentului încheiat Congres al partidului, cu impresia vie a cuvîntului său precis și înălțător și în pragul aniversării a 25 de ani de viață liberă, tineretul nostru sportiv are datoria de a răspunde printr-o comportare excepțională condițiilor minunate create de partid. Ar fi prinosul nostru de recunoștință pentru acești 25 de ani de efort sublim și realizări fără precedent.

AUGUSTIN DELEANU
jucător de fotbal la Dinamo București

PROGRES ÎN PALMARESUL ECHIPEI NAȚIONALE

Să pornim în încercarea noastră de a jalona drumul parcurs de echipa națională de fotbal a României în ultimii 25 de ani, de la cîteva cifre:

93 38 18 37 197—206 și
122 54 24 44 186—183

Ce reprezintă fiecare dintre ele? Primul rînd exprimă sintetic activitatea reprezentativei României de la primul ei meci internațional (2—1 cu Iugoslavia, la Belgrad, la 8 iunie 1922) și pînă la ultima partidă susținută, cu un an și mai bine înaintea lui 23 August 1944.

Cel de-al doilea condensează activitatea post-belică a echipei noastre naționale A, cînd fotbalul, laolaltă cu celelalte discipline sportive, a depășit cadrul în care fusese așezat de vechea orînduire, devenind o preocupare de însemnătate națională. A crescut, astfel, nu numai numărul partidelor susținute ci, în special în ultimul timp, și nivelul tehnic de joc, echipa României devenind acum una din favoritele primei grupe a preliminariilor campionatului mondial din Mexic și tot mai solicitată pe plan internațional. Dar cu cîte urcușuri și cu cîte coborîșuri nu a fost presărat acest drum!

Amploarea pe care a cunoscut-o și o cunoaște în anii noștri fotbalul românesc, se repercutează și asupra activității sale internaționale, cu exprimare concretă în cifra 122, reprezentînd atît partidele amicale internaționale cît și pe cele oficiale: dacă 63 dintre ele au fost întîlniri prietenești, 59 au purtat caracterul oficial, fiind disputate în cadrul preliminarilor diferitelor ediții ale campionatelor mondiale, în turneele olimpice, în cupa și campionatul Europei, în cadrul jocurilor balcanice etc. Alături de relațiile fotbalistice tradiționale, cu statele balcanice și cu cele din vechiul continent, în ultimii 25 de ani echipa națională a României a evoluat și pe mari stadioane din America de Sud, Asia sau Africa. Nu numai că a fost reînnodat șirul meciurilor — după întreruperi de 30 și mai bine de ani — cu echipe puternice, ca cele ale Angliei, Uruguayului, Olandei, Franței, Elveției, Belgiei, dar în anii noștri au fost trecute în palmares primele partide cu reprezentativele Uniunii Sovietice, Portugaliei, Spaniei, Danemarcei, Albaniei, Norvegiei, Mexicului etc., numărul țărilor noi din acest punct de vedre ridicîndu-se la 15, iar al meciurilor jucate în compania lor la 41.

Nu întotdeauna aceste partide ne-au adus bucurii. De multe ori (mai exact: în 44 de rînduri, după cum grăiesc cifrele) am consemnat înfrîngeri. In ultima vreme însă, pe de o parte datorită tactului și echilibrului de care dau dovadă cei ce conduc destinele echipei naționale, iar pe de alta în urma apariției unei generații de jucători talentați, rezultatele superioare nu au întîrziat să apară. Ne referim în special la cele două rezultate de egalitate reușite în compania Angliei, campioana lumii, atît pe „23 August" cît și pe Wembley, „templul fotbalului", la victoria obținută în fața vicecampioanei, formația R. F. a Germaniei, la situația fruntașă pe care o deținem în preliminariile C.M., cu mari șanse ca România să fie prezentă în turneul final din Mexic, calificare deosebit de valoroasă numai prin ea însăși. A fi azi printre primele 16 echipe ale lumii, azi cînd fotbalul a crescut atît de mult tehnic și organizatoric pe plan internațional față de anii dinaintea războiului, constituie o performanță invidiată de multe țări.

In sfîrșit, victoria de la Lausanne a deschis — efectiv — drumul echipei române spre „Mexico 70".

Dar nu numai primul eșalon al fotbalului românesc a reușit în acești 25 de ani comportări bune. Să reamintim calea parcursă de echipa de juniori: față de numai 3 meciuri disputate înainte de 23 August 1944, cifra a ajuns acum la 120! Juniorii români au participat la 15 turnee U.E.F.A., fiind finaliști ai ediției disputată în 1960, în Austria, și cîștigători ai competiției din 1962, organizată în țara noastră. Aproape 80 de meciuri a disputat și echipa de tineret, team cu o activitate tot mai bogată, creat în 1957.

De pe platforma reușitelor de pînă acum, fotbalul nostru poate realiza un și mai frumos salt de calitate, dorit de toți cei ce iubesc acest sport, în pas cu marile izbînzi cu care sportivii României Socialiste întîmpină a 25-a aniversare a zilei de 23 August

Aspect dintr-unul din cele mai bune jocuri realizate de echipa României în ultimii ani, cu Elveția, la București (2—0). Radu Nunweiller depășește doi adversari

Aspect panoramic al marelui stadion din Craiova, construit în ultimii ani, o splendidă realizare a mișcării noastre sportive

Foto: S. BRAȘOVEANU

1944:
270 DE ECHIPE AFILIATE
10 000 DE JUCĂTORI

1969:
3 500 DE ECHIPE
100 000 FOTBALIȘTI LEGITIMAȚI

Redacția și administrația: bd. Mărăști nr. 26, București. Tiparul: I. P. Informația; str. Brezoianu 23—25.